

Στήθετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν
Β' Θεσσαλονικ. Β' 15

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακὴ Ζ'. Ἁγίων Πατέρων 24 Μαΐου 1954 (Π. Ο. Η.)
Ἔτος Θ'. Ἀριθ.—182 — Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

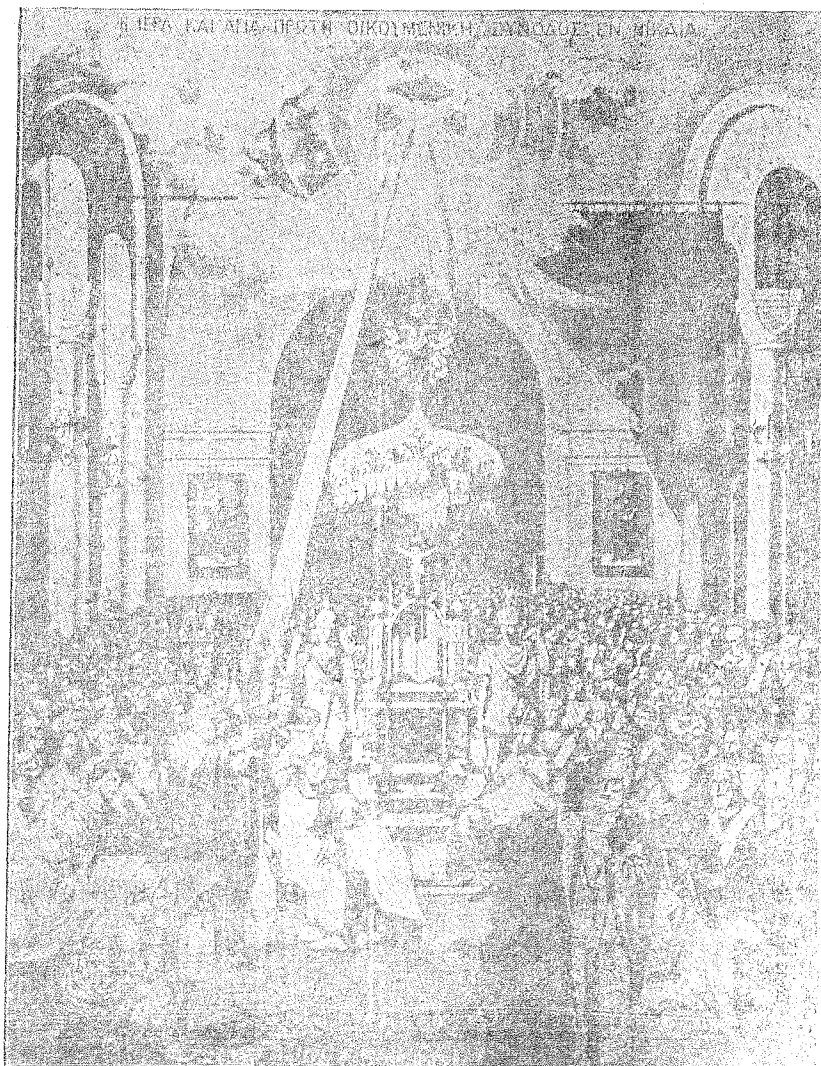
Γραφεῖα: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ἄγγελος Ἀντωνόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:
Ἑξάμηνος δραχ. 15.— Εἰσία δραχ. 30
Ἐξαμηνιαῖο: Ἑξάμ. δολ. 2.— Ἐτησίᾳ δολ. 4

"ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Ο ΧΟΡΟΣ,"

Ἀφοῦ τὸ κί
νημα τῆς Ἀ-
γάπης ἀντι-
μετώπισε νι-
κηφόρως τὰς
σκοτεινάς ἐπι-
θέσεις τοῦ μί-
σους καὶ τῆς
κακίας, ἐδι-
καιώθη ἐπὶ τέ-
λους πανηγυ-
ρικῶς τὸ 313
εἰς τὰ Μεδιό-
λανα τῆς Ἰ-
ταλίας. Ἀνὴρ
τῆς πολιτικῆς
ὀξυνείας καὶ
τῆς Ἀρετῆς
τοῦ Μεγάλου
καὶ Ἰσαποσ-
τόλου Βασι-
λέως Κων-
σταντίνου ἐ-
πεκύρωσε διὰ
τῆς ὑπογρα-
φῆς του τὸ
πλέον ἀπαρά-
γραπτον δι-
καίωμα τῆς
ἀνθρωπίνης
προσωπικότη-
τος, τὴν ἀνε-
ξιθρησκείαν.
Ἡ ἀνεξιθρη-
σκεία, ὁ γνή-
σιος αὐτὸς
καρπὸς τοῦ
Πνεύματος
τῆς χριστι-
ανικῆς ἐλευθε-

Ἡ Α'. Ἁγία Οἰκουμένη Σύνοδος

ρίας (δοτις
θέλει ὀπισω-
μου ἔλθειν)
ἀποτελεῖ τὴν
πρώτην διακή-
ρυξιν τῶν ἀν-
θρωπίνων δι-
καιωμάτων,
διακηρυχθεῖ-
σαν ἀπὸ τοῦ
ματοῦ Ρωμαί-
ου αὐτοκρά-
τορος.

Ἐκτοτε ὁ
Χριστιανι-
σμός ἀρχίζει
τὴν εἰρηνικὴν
μάχην καλλω-
πίζει τοὺς τὰ
φους τῶν ἡρώ-
ων του καὶ συ-
στηματοποιεῖ
τὸ ἔργον τῆς
ἱεραποστολι-
κῆς καὶ Κοι-
νωνικῆς δρά-
σεως του. Ἀλ-
λὰ ἀπὸ ἐδῶ
ἀκριβῶς ἀρχί-
ζει μιὰ ἄλλη
μάχη, ἕνας
ἄλλος ἀγών.
Νέοι ἐχθροὶ
ἐμφανίζονται
εἰς τὸν ὁρί-
ζοντα ἀπεί-
ρωτος ἐπικίν-
δυνοι. Δὲν
φοροῦν τὰ
διαδήματα

τῶν εἰδωλολατρῶν αὐτοκρατόρων. Καίτοι εἶναι λύκοι αἰμοβόροι καὶ ἀπαίσιοι, ἐν τούτοις ὑποκρύπτουν τὴν ἀπαισίαν ἀγριότητα τῶν ὑπὸ τὸ σχῆμα τοῦ προβάτου. Εἶναι οἱ αἰρετικοί. Ἡ ἀπειλὴ τῶν εἶναι φοβερά. Αἱ ἐσφαλμέναι δοξασαὶ τῶν (ἀποτέλεσμα σκοτεινῆς σκοπιμότητος ἢ ἀμαρτωλοῦ ἐγωῖσμοῦ) ἀπειλοῦν νὰ συμπαρασύρουν τὴν ἐξ ἀποκαλύψεως χριστιανικὴν Ἀλήθειαν μέσα εἰς τὴν διήνην τῶν φιλοσοφικῶν συστημάτων, καὶ νὰ καταςτήσουν τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἕναν νεκρὸν καὶ σκονισμένον πάπυρον μέσα εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τῆς Ἰστορίας. Δὲν μποροῦσε νὰ ἀνακαλύψῃ ἀποτελεσματικώτερον ὅπλον ὁ Διάβολος διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ ἔργον τῆς Σωτηρίας.

Κάτω ἀπὸ τὸ ράσο τοῦ κλήρου τοποθέτησε τὴν καταστρεπτικὴν καὶ θανατηφόρον νάρκη! Κληρικὸς ὁ Ἄρειος! Κληρικοί, ἡ ἀγέλη τῶν πνευματομάχων!

Ὁ ἐκ τῶν αἱρέσεων κίνδυνος ἦτο φοβερός ἀκόμη καὶ διότι ἀνέπτυσε μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τὸν φανατισμὸν καὶ τὴν μισαλλοδοξίαν. Ὅχι μόνον λοιπὸν διαστροφή τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ διάσπασις τῆς χρυσῆς ἐνότητος μεταξὺ τῶν χριστιανῶν.

Ἐάν τὰ μαύρα κόματα τοῦ μίσους καὶ τοῦ εἰδωλολατρικοῦ πάθους, ἀντεμετώπισαν νικηφόρως τὰ πλήθη, τὰ ἀναριθμήτα κλήθη τῶν μαρτύρων, τὸν ἐκ τῶν αἱρέσεων κίνδυνον ἀντιμετώπιζει «τῶν Ἁγίων πατέρων ὁ χορός»

Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας! Ἐπίγειοι Ἄγγελοι, ποῦ μόνον τὸ ἰσχνὸν ἐκ τῆς ἀσκήσεως σῶμα τῶν τοῦς συνέδεις μετὰ τὴν γῆν αὐτὴν.

Πατέρες τῆς ἐκκλησίας! Ἡφαίστεια καχλάζοντα ἀπὸ τὸν ζῆλον τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πατέρες τῆς ἐκκλησίας! Ἄνθρωποι ποῦ ζοῦσαν μόνον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν.

Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας! Φάροι ἐκτυφλωτικοί, ποῦ διὰ τοῦ οὐρανοῦ παραδείγματός τῶν ἐφώτιζον τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς ὥστε, νὰ ἀποφεύγωνται τὰ ναυάγια τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ συντρίμια ἐπάνω εἰς τοὺς ὑφάλους τῆς ἀμαρτίας.

Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας! «Ἀστέρες πολυφαῖτοι τοῦ νοητοῦ στερεώματος» ποῦ ἀκτινοβολοῦσαν καλωσύνη καὶ ἀγάπη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων.

Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας! Πόσο νοσταλγοῦμε τὴν ἐποχὴ σας καὶ τὴν εὐλογίαν σας! Δὲν σὰς ἔκανε πατέρας, τὸ ράσο καὶ τὸ Ἀρχιερατικὸ ἐγκόλπιο, ἀλλὰ ἡ ἀπέραντη καὶ ἀσυγκράτητη ἀγάπη πρὸς τὸν Σωτῆρα μας καὶ τὸ ἔργον Του.

Αὐτὸς λοιπὸν «τῶν Ἁγίων πατέρων ὁ χορός» ἀφοῦ μαζεύτηκε ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἐθεμελίωσε τὸ ἀπόρρητο φρούριο μέσα στὸ ὁποῖο διεφύλαξε τὸν μόνον θησαυρὸ ποῦ δίνει ἀξία στὴν ἐπίγειαν αὐτὴ ἐξορία μας, τὴν Ὁρθοδοξίαν. Καὶ τὸ φρούριον αὐτό, ποῦ τὸ ἐξηγίασαν μετὰ τοὺς ἀγῶνας τῶν καὶ τὰς μαρτυρικῶν τῶν θυσιῶν εἶναι τὸ σύστημα τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν Συνοδικῶν ἀποφάσεων καὶ

πρὸ παντός ἡ ἀποστολικὴ καὶ ἀγία ζωὴ τῶν, ἀπολύτως ἐνηρμονισμένη μετὰ τὰ ἰδανικά τοῦ εὐαγγελίου.

Εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον ἔχομεν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ εὐρισκώμεθα. Εἴμεθα ὀπλίται καὶ στρατιῶται. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ φρούριον ἀπειλεῖται καὶ πάλιν. Ὑποπτες νάρκες, τοποθετημένες κάτω ἀπὸ μεταξωτὰ ράσα καὶ στίλβοντα ἐγκόλπια ἔχουν τοποθετηθῇ σὲ διάφορα ἐπικαιρὰ σημεῖα του. Πρὸς θεοῦ! εἴμεθα ὑπεύθυνοι! Πρέπει νὰ ἐξουδετερώσουμε τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς μας. Ἄς μποῦμε λοιπὸν εἰς τὰ χωρὰ κώματα τοῦ φρουρίου, τὰς παραδόσεις καὶ ἅς πολεμήσωμεν μετὰ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας, τὴν εὐσέβειαν.

Τὸ σύνθημα δὲ τῆς μάχης ἅς βροντοφωνηθῇ «ὁπίσω πρὸς τοὺς πατέρας». Ἡ ζωὴ τους καὶ ἡ δρᾶσις τους πολικὸ ἀστέρι στὸ δρόμον μας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

ὑπὸ Ἀριστ. Ζαχαρία Δικηγόρου.

Ἐξ ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ αἰτόμου καὶ τοῦ πολίτου, καὶ τῆς ὁποίας ἐλευθερίας ἀκόμητοι φρουροὶ εἰς πᾶσαν εὐνομιουμένην Πολιτείαν εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Τύπος, παρίσταται ἀνάγκη νὰ τεθῇ ὑπ' ὅσων αὐτῶν μία ἐνέργεια Ὁργάνων τῆς Πολιτείας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις προκύπτει ἐξ ἐγγράφου, ἔχοντος ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Καβάλα καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Καταστήματι, σήμερον τὴν 5-11-53 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. συνήλθεν ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς 45)3-1-1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κάτωθι:

1) Λεωνίδα Παπαρηγοπούλου, Νομάρχου Καβάλας, 2) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων—Νεαπόλεως καὶ Θάσου, 3) Εἰσαγγελεύοντος Πλημ(κῶν Καβάλας Κων)τίνου Θεοδορακῆ, 4) Ταγάρχου Θεοδόρου Ρωμαιοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Δ)τοῦ Χωρ(κῆς Καβάλας, 5) Μίσια Γυμνασιάρχου Ἀρρέων Καβάλας.

Ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως, εἰσηγεῖται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φιλίππων—Νεαπόλεως καὶ Θάσου διὰ Μοναχαὶ τινὲς παλαιοσημρολογίτσισσαι, ἐγκατεστάθησαν ἀδιαιρέτως εἰς τὸ παρεκλήσιον τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Καζαβητίῳ Θάσου τὸ ὁποῖον ἀνήκει εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ γνωρίζει ὅτι αἱ ὡς ἄνω εἰρηται μοναχαὶ δὲν ἔτυχον τῆς κανονικῆς καὶ νομίμου χειροτονίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης εἰσηγεῖται ὅπως ἐξωσθῶν βιαίως αἰεγκατασταθεῖσαι ἀδιαιρέτως παλαιοσημρολογίτσισσαι μοναχαὶ ἐκ τοῦ ἐν λόγῳ παρεκλήσιου καὶ ἀποσηματισθῶν ὡς μὴ τυχοῦσαι κανονικῆς καὶ νομίμου χει-

ροτονομίας ἐκ μέρους τῶν κανονικῶν Ἀρχιερέων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ κατόπιν διαλογικῆς συζητήσεως καὶ ἀνταλλαγῆς γνώμων ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀρθρα 2 καὶ 4 τῆς 45)3-1 51 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἀποφασίζει

Ὅπως ἐξωσθοῦν βιαίως ἐκ τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος ἐν Καζαβητίῳ αἱ ἐγκατασταθεῖσαι αὐθαρέτως παλαιομερολογίτισσαι μοναχαὶ καὶ ἀποσχηματισθοῦν αἱ ἄνευ κανονικῆς καὶ νομίμου χειροτονίας ἐκ μέρους τῶν κανονικῶν Ἀρχιερέων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας φέρονται τὸ ἱερατικὸν σχῆμα παλαιομερολογίτισσαι μοναχαί.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. Παπαρηγόπουλος Νομάρχης
Χρυσόστομος Μητροπολίτης Φιλίππων—Νεαπόλεως καὶ Θάσου.

Κ. Θεοφωράκης εἰσαγγελεύων Καβάλας.

Μίσιας Γυμνασιάρχης Ἀρρένων

Θ. Ρωμῆος Ἀναπληρωτῆς Δ) τοῦ Χ) κῆς Καβάλας
Καβάλα 5-11-1953

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

(Τ. Σ.) ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος

Ἐκ τῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ ἀναφερομένων λέγεται ὅτι ἡ σύστασις καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς προβλέπονται ὑπὸ τῆς 45)3-1-1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄλλ' ἐκ τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἥτις, καίτοι ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν περιοριστὴν μεγάλῃς μερίδος Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐν τούτοις δὲν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, οὐδ' ἄλλως πως εἶδε δημοσίᾳ τὸ φῶς, εἰμὴ μόνον διὰ τῆς προσαγωγῆς τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν τακτικῶν Δικαστηρίων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν σχετικῶν ὑποθέσεων, ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ γεγονός τοῦτο περὶ συστάσεως καὶ ἐνεργείας τοιαύτης ἐπιτροπῆς οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰ πράγματα καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ εἶναι τελείως ψευδές.

Καὶ διὰ τὰ καταδειχθῆ τοῦτο εἰς πάντας, παρατίθεται ἐνταῦθα ἡ ὡς ἂν ὑπ' ἀριθ. 45)1951 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς αὕτη προσήχθη ἐν ἀντιγράφῳ ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, καὶ ἥτις ἔχει οὕτω:

«Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Πράξις 45. Ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1951. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 3223)331)20 12 50 ἔγγραφον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ὁρησκυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργόν, δι' οὗ ἡ Ἐκκλησία ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν καμένων Νόμων πρὸς προστασίαν τῆς ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Ὁρησκυτικῆς τάξεως καὶ ἰσυχίας, διαταρασσομένης ὑπὸ κακοβούλου ἐκμεταλλευτῶν τοῦ Ὁρησκυτικοῦ αἰσθηματος τῶν πολιτῶν. 2) Τὴν διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου διαβιβασθεῖσαν ἐμπεριστατωμένην σχετικὴν γνωμοδότησιν τῶν νομομαθῶν Γ. Ράμμου καθηγητοῦ τοῦ Παν)μίου, Σ. Σγουρίτσα, Καθηγητοῦ τοῦ Παν)μίου καὶ Κ. Τσάτσου τέως Καθηγητοῦ τοῦ Παν)μίου καὶ 3) τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐξέγερ-

σιν τῆς κοινῆς γνώμης κατόπιν τῆς ὑπὸ τῶν Δικαστικῶν ἀρχῶν ἀνακαλύψεως τῶν σκανδάλων τοῦ Παλαιομερολογιτικοῦ Κέντρου Κερατέας.

Ἀποφασίζει 1) Νὰ ἐκτελεσθοῦν αἱ νομίμως ἐκδοθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἀρχῶν ἀποφάσεις κατὰ τῶν ἀντιπαιουμένων τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας Παλαιομερολογιτῶν. νὰ ἐκτελῶνται δ' ἀμέσως καὶ τυχόν ἐκδιδόμεναι τεώτεραι τοιαῦτα.

2) Νὰ ἀποσχηματισθοῦν οἱ ἄνευ κανονικῆς καὶ νομίμου χειροτονίας ἐκ μέρους τῶν Κανονικῶν Ἀρχιερέων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας, φέροντες τὸ ἱερατικὸν σχῆμα παλαιομερολογίται δῆθεν κληρικοί.

3) Νὰ διαταχθῇ ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἀποστολὴ εἰς τὰς μονὰς τῆς μετανόιας τῶν τῶν ἀπολουθύντων τὸ παλαιὸν Ἡμερολόγιον μοναχῶν, ὁ ἀποσχηματισμὸς δὲ καὶ ἡ παραπομπὴ εἰς τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς ἀρχὰς τῶν ἐξ αὐτῶν παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς φερόντων τὸ μοναχικὸν σχῆμα.

4) Νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν οἱ ὑπὸ τῶν παλαιομερολογιτῶν παρανόμως καὶ αὐθαρέτως καταληφθέντες κανονικοὶ Ναοί, ὡς καὶ αἱ ὑπ' αὐτῶν παρανόμως καὶ αὐθαρέτως κατεχόμεναι κανονικαὶ μοναί.

5) Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων ἀναθέτει εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς Δημοσίας Τάξεως, Δικαιοσύνης, Ὁρησκυμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 45 παρ. 51-σαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Τὰ Μέλη.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10)1)1951.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Σ. Στυριδάκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Δ)ντης Ὁρησκυμάτων

(Τ. Σ.) ὑπογραφὴ δυσανάγνωστος

Ἐξ ὅλων τούτων ἀποδεικνύεται πασιφανῶς, ὅτι οὐδεμία ἐπιτροπὴ προβλέπεται ὑπὸ τῆς 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. οὔτε καὶ ἐξουσιοδότησις ὅπως αὕτη ἀποφασίῃ τὴν βίαιαν ἐξωσιν μοναχῶν ἐκ Μονῶν ἢ τὸν ἀποσχηματισμὸν αὐτῶν τῶν μοναχῶν δι' οἷανδήποτε αἰτίαν καὶ μάλιστα ἄνευ προηγουμένης ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων Δικαστῶν, ἀνεξαρτήτως ὅτι καὶ ἡ 45)1951 πράξις αὕτη εἶναι τελείως ἄκυρος, ὡς ἐκδοθεῖσα ἄνευ νομίμου ἐξουσιοδοτήσεως, δι' ὃ καὶ ἐκρίθη ἤδη ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1055)1951 καὶ 500)1952 δύο ἀποφάσεων ὅτι στερεεῖται αὕτη ἐκτελεστικὸν χαρακτήρος.

Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις, ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Τύπος δὲν εἶναι γνωστὸν, τί ἐπραξαν διὰ τὰς τοιαύτας παρανόμους ἐνεργείας τῶν Κρατικῶν τούτων Ὁργάνων τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ ὁ Ὑπουργὸς καὶ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὡς πρὸς τὸν Νομάρχην καὶ τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ Διοικητοῦ Χερσφυλακῆς, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ὁρησκυμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ὡς πρὸς τὸν Σεβασμιότατον Μητρώ-

ΟΤΑΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΗ ΤΟ ΠΛΘΟΣ

Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

Ὁ Συμπάθης Ιεροκήρυξ Ἀγίουστίνοσ Καντιώτης

«Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν». Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀποψιν αὐτὴν τοῦ Ἀπ. Παύλου θεωροῦμεν καθήκον νὰ ἐξαίρωμεν πάντοτε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς μάχας ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἡθικῆς ἐκλύσεως. Ὅταν μάλιστα ὁ μαχητὴς τοῦ Ἀγῶνος αὐτοῦ εἶναι συντηρητικὴ μορφή, μὴ διαλυθεῖσα εἰς τὴν ἀπέραντον καὶ ἀπύθμενη θάλασσα τοῦ μοντερνισμοῦ ἢ ἐνὸς οὐδετέρου ἐρμαφροδιτισμοῦ μεταξὺ κοσμικοῦ πνεύματος καὶ χριστιανικῆς εὐσεβείας, τότε ἡ Μορφή αὐτὴ εἶναι Ἡρωϊκὴ καὶ Σεβαστή. Μὴ τέτοια Μορφή εἶναι καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ Καντιώτης. Δὲν ἀνῆκει εἰς τὰς τάξεις μας· ἀλλ' αὐτὸ δὲν δεσμεύει τὴν γραφίδα μας, προκειμένου αὐτὴ νὰ διατυπώσῃ τὴν ἀλήθειαν.

Τελευταῖος λοιπὸν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ ἐξαπέλυσε σφοδρὰν ἐπίθεσιν ἐναντίον μᾶς πρωτοφανοῦς εἰς ἔκτασιν καὶ βάθος διαφθορᾶς. Ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῶν «Καλλιστείων». Ἐναντίον δηλαδὴ τῆς συγγεράς δολοφονίας τῆς Ἀγνότητος τῆς Ἑλληνίδος· ἐναντίον τῆς δολιοφθορᾶς τοῦ Παρθενικοῦ Μεγαλείου τῆς Ἑλληνίδος· ἐναντίον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Καλλιμαρμαροῦ Μεγάρου τῆς Πορνείας, μέσα εἰς τὸ ὅποιον αἱ ἀξίαι: συζυγικὴ σωφροσύνη, παρθενικὴ αἰδώς, πειθαρχία θυγατρὸς πρὸς γονεῖς, θὰ θεωροῦνται σκονισμένα καὶ ἀπηρεχαιομένα· κάδρα, ποὺ θὰ πρέπει νὰ πεταχθοῦν εἰς τὴν φλόγα τῆς ἁμαρτίας.

Ἀγὼν ὑπέρροχος, εὐγενής, ὠραῖος· ἀγὼν συνιστῶν μίαν ἱστορικὴν ἀνάγκην δι' αὐτὴν ταύτην τὴν

τροπολήτην καὶ τὸν Γυμνασιάρχην καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τὸν Εἰσαγγελεύοντα.

Διότι οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἅπαντα τὰ Κρατικὰ ταῦτα ὄργανα ἐκ προθέσεως ἀντεποιήθησαν ἐν προκειμένῳ τὴν ἀσκησὶν δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δὴ δικαστικῆς τοιαύτης, ἥτις ἀντιπολίσεις προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Π. Κώδικος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀσκησις τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας εἶναι ἀναθεωρημένη μόνον εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ ἀπεγορεύεται ἡ σύστασις δικαστικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐκτάκτων δικαστηρίων ὑπὸ οἰονδήποτε ὄνομα.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου, τόσον τοῦ Πρακτικοῦ ἢ Ἀποφάσεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἐπιτροπῆς, ὅσον καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45)1951 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δὲν ἀποδεικνύεται μόνον, ὅτι εἶναι ἀναληθές, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τῆς ἀνω πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ θ' ἀποδειχθῇ ὅτι καὶ ἡ παράνομος ἐνέργεια αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐστηρίχθη ἐπὶ στοιχείων, ἅτινα εἶναι ἄκρως ἀντίθετα πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν πραγματικότητα.

Περὶ τοῦ τελευταίου ὅμως τούτου, ἐλλείψει χώρου θὰ γίνῃ λόγος εἰς τὸ ἐπόμενον.

ὑπαρξὶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τῆς γαλουχηθείσης μέσα εἰς τὸ λίκνον τῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἡθικῆς αὐστηρότητος.

Τὴν περασμένην Δευτέραν, ἡγούμενος ὑπερχιλίων εὐσεβῶν χριστιανῶν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ ἀνῆλθε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ ἐπέδωκε ψήφισμα πρὸς τὸν ἐξαίρετον ὑπουργὸν στρατηγὸν Βραχνόν. Μορφή ἀγνή καὶ ἀδολὴ ὁ ὑπουργὸς μὲ ἐκδήλα καὶ ἀδρὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς αξιοπρεπείας τοῦ ἔθνους μας θὰ ἐπέδειξε κατανόησιν καὶ συμπάθειαν κατὰ τῆς ἀνηθικότητος.

Αὐτὸ τοῦλάχιστον συναγάζεται ἀπὸ τὴν βιαίαν καὶ ἀνῆκουστον ἐπίθεσιν τοῦ συγκροτήματος τῆς ἁμαρτίας ποὺ ἐκπροσωπεῖ «ἡ Ἀπογευματινὴ». Ἡ ἐφημερίς αὕτη, ποὺ ἀπεγύμνωσε τὰς στήλας τῆς ἀπὸ τὰς σεμνὰς μορφὰς τῶν γνησίων Ἑλληνίδων, διὰ νὰ προβάλῃ εἰς αὐτὰς τὰ γυνὰ τέρατα τῆς ἀναιδεΐας καὶ τοῦ θράσους, ἐπετέθη λαύρως κατὰ τὸν πλέον Δημοκοτικὸν τρόπον ἐναντίον τοῦ Συλλόγου «Μέγας Ἀθανάσιος» τὸν ὅποιον κατευθύνει ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ. Καὶ καταγγέλει εἰς τὸν ἐνδοξον Στρατηγὸν Βραχνόν, τοῦ ὁποῦ ἐφοβήθη ὡς φαίνεται τὴν ἐναντίον τῶν «Καλλιστείων» στάσιν, ὅτι ὁ Σύλλογος «Μέγας Ἀθανάσιος» καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ εἶναι . . . κομμουνισταί!

Παλαιὰ μέθοδος δειλῶν ἀνθρώπων. Ὅταν δὲν μποροῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸ ἡθικὸν κῦρος τῶν ἀντιπάλων τους, καταφεύγουν εἰς τὸ ἔσχατον μέσον: *Νὰ παρουσιάσουν τὸν ἀντίπαλόν τους ἐχθρὸν τοῦ κρατοῦντος Καθεστώτος !!!*

Οἱ λίθοι τῆς Μακεδονίας, τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος κρᾶζουν καὶ ὁμολογοῦν ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀγίουστίνοσ καὶ ὁ Σύλλογός του «Μέγας Ἀθανάσιος» ἀποτελοῦν ἰσχυρὰ καὶ ἀδιάσειστα θεμέλια τοῦ Ἐθνικοῦ Οἰκοδομήματος τῆς Πατρίδος μας, ὅτι εἶναι φανατικοὶ ἐχθροὶ τοῦ ὑλόφρονος Κομμουνισμοῦ.

Θὰ ἀπογυμνωθῇ λοιπὸν τὸ μέτωπον τῆς Διαφθορᾶς. Ἐπ' αὐτοῦ εἴμεθα βέβαιοι. Θὰ ἀπογυμνωθῶν ἀκόμη καὶ ὅσοι, κρυπτόμενοι ὑπὸ Χριστιανικὰ ὀνόματα βοηθοῦν τὸ τέρας τῆς ἁμαρτίας, οὐχὶ μόνον διὰ τῆς ἐνόχου σιωπῆς των, ἀλλὰ καὶ διὰ ἀδίκων κατὰ τῶν ἀγωνιστῶν σχολίων των.

Δύο εἶναι οἱ Κέρβεροι τῆς Ἀσφαλείας τοῦ Ἐθνικοῦ μας Μεγαλείου, τῆς Ἑλλάδος μας, αὐτῆς ποὺ ἀναγεννήθη ἀπὸ τὴν τέφραν καὶ τὰ ὅσα τῶν Πατέρων μας τοῦ 1821.

Αὐτοὶ οἱ κέρβεροι ποὺ δὲν θὰ ἀφήσουν ποτὲ τὰ ἄγρια κτήνη, τοῦ Μοντερνισμοῦ, τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ τῆς Μασονίας, νὰ κατασπαράξουν τὴν Ἑλλάδα ἢ νὰ σπᾶνουν διὰ τῶν ἀκαθαρσιῶν των τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσα τῆς Φυλῆς εἶναι ἡ γνησία καὶ ἀκήρατος Ὁρθοδοξία, τὴν ὁποῖαν ἐκπροσωποῦμεν ἡμεῖς καὶ ὁ Ἀγρυπνὸς καὶ ἀνύστακτος ἐλεγχὸς ἐπὶ τῶν

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΜΟΦΡΟΝΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ

Ἀνταποκρίσεις ἐκ Νιτρόιτ

RIVER ROUGE (ταχυδρομικῶς τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἐφέτος εἰς τὴν Κοινότητά μας ἐωρτάσθη μὲ ἑξαιρετικὴν κατάνυξιν καὶ λαμπρότητα ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδι· καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα. Ὁ Στολισμὸς τοῦ Ἐπιταφίου ἐγένετο μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ καλαισθησίαν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν νεανίδων τῆς Κοινότητός μας. Διεκριθῆσαν δὲ αἱ ἐξῆς: Ἀγγελικὴ Λάζαρη, Τασία Ντάλ, Τούλα Καρά, Ἀριστέα Δημαράτου, Βασιλικὴ Μιχαήλ, Ρωξάνη Ἀποστολοπούλου. Ἑλένη Βαρβάτου, Στανρούλα Καρλούςου, Μαρία Γούνη, Φωτεινὴ Λάζαρη, Ἑλένη Μέθους, Ὀλγα Σαραντάκου. Τὴν δὲ τάξιν κατὰ τὴν περιφορὰν ἐτήρησε παραδειγματικῶς ὁ Σύλλογος τῶν Νέων. Οὕτω ἐτακτοποιήσαν κατὰ τετράδας τὸν κόσμον. Κατὰ τὴν ἐξοδὸν ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Σπυριδωνος ἐψάλλετο τὸ Ἀσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεὸς» ὑπὸ τοὺς πενθίμους ἤχους τοῦ κώδωνος τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας τῆς Πολιτείας διέθεσε ἀρετὴν δύναμιν καὶ ἀπέκλεισε τὸ τετράγωνον ἐκ τῆς διελεύσεως τῶν τροχοφόρων, ὥστε ἀνέτως καὶ ἀνενοχλήτως νὰ διέλθῃ ἡ Ἱερὰ Πομπή. Ἐξόχως συγκινητικὴ ὑπῆρξε ἡ στιγμὴ καθ' ἣν ὁ ἱερατικὸς Προϊστάμενος Αἰδεσιμώτατος Ἱερεὺς Μιχαὴλ Καρλοῦτσος, ἐδεῖθη κατὰ τὴν περιφορὰν ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν, εἰς τὸν ἔντιμον τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα. Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐβούρκωσαν, ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὁμολόγησαν μετὰ σθένους, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ παραιτηθῶν τῶν προσπαθειῶν τῶν, μέχρι τῆς στιγμῆς, ποὺ θὰ διαλάψῃ ἡ Ἐλευθερία τῆς Θρησκευτικῆς Συνειδήσεως καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Ἀξίζει νὰ ἐξηρθῇ ἡ δραστηριότης τῶν νέων τῆς Κοινότητός μας, εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ παραδειγματικὴ τάξις. Εἶναι δὲ αὐτοὶ οἱ ἐξῆς, ἀποτελοῦντες τὴν Δ.Ε.

Γεώργιος Μιχαήλ, Συμεὼν Μιχαήλ, Γεώργιος Σταματάκης, Σαράντης Λάζαρης, Σωτήριος Λάζαρης, Διονύσιος Ἀβούρης, Γεώργιος Σμυρνῆς, Γεώργιος Βαρβάτος, Δ. Βαρβάτος, Δ. Ἀποστολόπουλος, Μ. Ἀποστολόπουλος, Ἰωάννης Λάζαρης, Α. Λυμπερίτης.

Ἐφέτος εἰς τὴν Ἑνορίον μας, τοῦ Ἀγ. Σπυριδῶν καὶ ἐδῶμων τῆς πατρίδος μας, ποὺ ἐκπροσωπεῖ ὁ «Μέγας Ἀθανάσιος».

Ὁ Ἀγὼν αὐτὸς πρέπει νὰ συνδέσῃ ὅλα τὰ συντηρητικὰ στοιχεῖα τῆς Πατρίδος μας, ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἓνα ἐνιαῖον Μέτωπον ἐναντίον τῆς Διαφθορᾶς, τῆς Ἀσεβείας, τῆς Θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τοῦ ἡθικοῦ πολιτισμοῦ τῆς πατρίδος μας φοροῦν ἐνίοτε καὶ ἐγκόλπια ἢ κρύπτονται ὀπισθεν χριστοπλανῶν Ὁργανώσεων. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποκαλυφθῶν.

Ἡμεῖς ἐκφράζοντες τὴν συμπάθειαν μας πρὸς τὸν «Μέγαν Ἀθανάσιον» καὶ τὸν συμπαθέστατον Ἀρχιμανδρίτην Ἀδγουστίνον, τὸν συγχάρισμα διὰ τοὺς ἀγῶνας. Ἐχομεν πεῖραν διωγμῶν σκληρῶν καὶ ἀδίκων.

δωνος προσήλθον ἀρκετοὶ νεοημερολογῖται, διότι ἡ νέα τάξις πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ ὁ Μιχαήλ, ἐξηφάνισεν τὴν ὥραιαν παράδοσιν τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου. Ἐχάθη λοιπὸν μία εὐκαιρία ἐθνικῆς νοσταλγίας. Οὕτω μεταξὺ τῶν πολλῶν διεκρίναμεν ἀρετοὺς ἐπισήμους, ὥς τὸν κ. Γεώργιον Κεφαλόπουλον ἐκ Boston μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τὸν κ. Ἀδαμάντιον Λαγόπουλον, ὁμιλητὴν τῆς ραδιοφωνικῆς ὥρας Boston καὶ συνιδιοκτήτην τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδος «Βῆμα».

Δυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν ἀκοιμήτους φρουροὺς τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὸν ἐξαιρετικὸν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξοῦ καὶ πατροπαράδοτου ἡμῶν πίστεως ζήλον.

Ἡ Ἀντίδρασις τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης τῆς Ἀμερικῆς ἐναντίον τῆς ἀψυχολογήτου ἀπαγορεύσεως περιφορᾶς Ἐπιταφίου.

Δὲν γνωρίζομεν, ποὺ ὀφείλονται καὶ τίνα σκοπὸν ἐξυπηρετοῦν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μιχαήλ. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ κατακρημνίζεται μέσα εἰς τὴν ἀτέρμονα ἄβυσσον τοῦ μοντερνισμοῦ ἓνας πατροπαράδοτος θεσμός, μία ἱερὰ παράδοσις, ποὺ συνδέει τοὺς Ἑλληνας τῆς Ἀμερικῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἐξ αἰτίας τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἐσημειώθη ζωερὰ ἀντίδρασις. Οὕτω πολλοὶ ὁμόφρονες καταφεύγουν εἰς τὴν δικήν μας Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ ἀναπνεύσουν τὸ ζωογόνον ὀξυγόγον τῶν Ἐθνικοθρησκευτικῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς μας. Χάριν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀναγνωστῶν μας ἀναδημοσιεύω ἐκ τῆς Ἑλληνοφάνου ἐφημερίδος «Ἀθῆναι» ἀποσπάσματα σχετικοῦ ἀρθροῦ «...Ἀντυχῶς δι' ἀγνώστους λόγους ἐφέτος κατηργήθη ἡ θρησκευτικὴ αὕτη παράδοσις (τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου) τοῦτο δὲ προῦξένησε ἀγωνίαν καὶ ἀπογοήτευσιν ὅχι μόνον εἰς τὸν Ἑλληνισμόν τῆς Συνοικίας Μωνρό καὶ ὅλης τῆς πόλεως Νιτρόιτ καὶ περιχώρων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς Ἀμερικανούς, οἵτινες κατ' ἔτος κατέκλυον τὸ τετράγωνον τῆς Ἑλληνικῆς Συνοικίας διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν θρησκευτικὴν τελετὴν τῆς περιφορᾶς τοῦ Ἐπιταφίου.

Εἰς τὴν προπαρελθούσαν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος μας μεταξὺ τῶν ἄλλων συνηγορούσαμεν, ὅτι ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου θὰ ἔδει νὰ γίνῃ πρὸς ἐξοκολούθησιν τῆς Ἱερᾶς ταύτης παραδόσεως, λαμβανομένων ὅλων τῶν μέτρων, ὅπως ἡ θρησκευτικὴ αὕτη τελετὴ διεξαχθῇ κατὰ τὸν πλέον εὐλαβῇ καὶ ἀριζόντιον τρόπον εἰς Ἑλληνοχριστιανούς.

Ἡ παρουσία τοῦ Ἐπισκόπου Ἰεζεκιήλ, ὅστις παρέστη καὶ συμμετέσχε εἰς τὴν ἀκολούθιαν τῆς Μ. Παρασκευῆς ἐματαίωσε τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐσταυρωμένου ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν τετράγωνον.

Ὁ Ἐπίσκοπος Ἰεζεκιήλ, ὡς ἐλθροφρορήθημεν ἀπαράντη ὅτι ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἀνὰ τὸ MONROE ἦτο περιττή!! Τὴν περιφορὰν ὅμως ἀνὰ τὸ Ἑλληνικὸν τετράγωνον τὴν ἐξήτουν ἐπιμόνως οἱ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐμπορικῇ Συνοικίᾳ Ἐμπορεύμε-

ΜΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ἐλάβομεν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ἐπιστολὴν τῆς κ. Αικατερίνης Οικονόμου. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν καταδικάζεται μετ' εὐστοχον καὶ μαχητικὸν τρόπον τὸ αἵρετικὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον τόσο εὐκόλως καὶ ἀνέτως κυκλοφορεῖ μεταξὺ τῶν χριστιανῶν· καταδικάζεται ὅμως καὶ ἡ ἀδιαφορία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ τῶν διαφόρων «Χριστιανικῶν» Συλλόγων, διότι ὄχι μόνον εὐνοοῦν, ἀλλὰ καὶ εὐλογοῦν... τὰ αἵρετικά αὐτὰ βιβλία, ὅπως τὸ βλασφημώτατον «Τὸ πῶς μεγάλο γεγονός», ποὺ παρουσιάζει τὴν Θεοτόκον, ὡς μίαν ρομαντικὴν νεάνίδα. Τὸ ἐλεεινὸν αὐτὸ βιβλίον, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ χαρακτηρισθῇ ρυπαρογράφημα, ποτὶ ζάρει εἰς προθήκας «Θρησκευτικοῦ» βιβλιοπωλείου καὶ συνιστᾶται ὑπὸ... ἀθεολογῶν «Θεολόγων».

Συγχαίρομεν καὶ αὖθις τὴν θαρραλέαν ἐπιστολογράφον καὶ παραθέτομεν τὴν ἐπιστολὴν τῆς.

Πρὸς τὴν «Φωνὴν τῆς Ὁρθοδοξίας»

Εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ

Σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε εἰς τὸ φύλλον σας τὴν ἐπιστολὴν μου αὐτὴν.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» τῆς 12 Μαΐου τρέχοντος, ἐδίδαξα, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἀσχοληθῇ μετ' τὸ βιβλίον τοῦ Ν. Καζατζάκη «ὁ Πειρασμός» ἐπειδὴ εἶναι ἀντιχριστιανικόν. Ἐπίσης καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χίου Παντελεήμων ὑπέβαλε εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἐκθεσιν ἀναφορικῶς καὶ μετὰ παλαιὸν βιβλίον τοῦ Καζατζάκη, «ὁ Καπετὰν Μιχάλης» ὡς ἀντιχριστιανικόν καὶ αὐτό. Πολὺ ὥραϊα! ἦτο πλέον καιρὸς νὰ ἀρχίσουν ἀγῶνα ἐναντίον, ὄχι μόνον αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν τοιούτων βιβλίων. Μοῦ φαίνεται ὅμως, ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον νὰ σπεύσῃ πρῶτα-πρῶτα ἐναντίον τοῦ βιβλίου ὑπὸ τὸν τίτλον τὸ «Πῶς Μεγάλο γεγονός» τοῦ Συγγραφέως Φούλτον Ἀουσλερ (Fulton Oursler) μεταφρασθέντος ὑπὸ τοῦ Κώστα Κακούρη καὶ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς «Δαμασκῆς» ὁδὸς Γ. Καρύτση 14. Τὸ βιβλίον αὐτὸ ἀναδημοσιεύεται ὡς ἔγραφα καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ «Ἐμπρός». Εἶναι βιβλίον τὸ ὁποῖον διαφθείρει καὶ τὰ ἡθῆ τῶν κορισιῶν. Μία δεκαετής κόρη εἶπε στὴν μητέρα της «καλὲ καὶ ἡ Παναγία ἔκανε ἔρωτα μετ' τὸν Ἰωσήφ»; Καὶ μία

νοὶ ὁμογενεῖς καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἔθιμον ποὺ ἐγνώρισαν εἰς τὴν γενέτειράν μας Ἑλλάδα καὶ τὸ ἴδουν διαιωνιζόμενον καὶ ἐδῶ εἰς τοὺς ἐπὶγονοὺς μας».

Ἐκ τοῦ δημοσιεύματος αὐτοῦ γίνεται φανερὰ ἡ καταστρεπτικὴ δράσις τῶν στελεχῶν τῆς νεοημερολογικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μιχαήλ, ἥτις ἀντὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις χάριν τῆς ἐπιβιώσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἀμερικῆς τὰ ἐνταφιάζουν εἰς σκοτεινοὺς τάφους Μυστηριώδους σκοπιμότητος.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΡΑΠΙΑΚΗΣ

κυρία εἰς συζήτησίν μου ἐπάνω εἰς τὸ θέμα αὐτὸ μοῦ εἶπε: «κυρία Οικονόμου, ὅτι θέλετε λέτε» ἑσεῖς ξέρετε καλλίτερα ἀπὸ τὴν Δαμασκὸν; Αὐτοὶ εἶναι οἱ θεολόγοι» καὶ μοῦ συνεχίζει ἡ κυρία μετὰ μεγάλα παιδιὰ. «Μὰ ἡ Παναγία πρὶν γεννήσῃ τὸν Χριστὸν ἦτο σὰν καὶ μᾶς καὶ φυσικὰ παντρεύτηκε πῶς τὸν ἔπηρε τὸν Ἰωσήφ; Μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ Ἀγίας».

Ἐνδοξώτατε Στρατάρχα καὶ ἔντιμοι Ὑπουργοὶ καὶ λοιπὰ Μέλη τοῦ Κυβερνητικοῦ Συναγερμοῦ.

Μακαριώτατε Πρόεδρε,

Ἱερὰ μου Σύνοδος, δὲν ταράσσεθε ἀκούοντες αὐτὰ τὰ ἐγκλήματα διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεύθυνοι εἰσθε ἑσεῖς;

Πρέπει ἀμέσως νὰ ἀποσυνεθῇ τὸ βιβλίον αὐτὸ τῆς κυκλοφορίας ὅπως ἔγραφα καὶ εἰς τὴν «Βραδυνήν». Καὶ νὰ μνηθεῖν καὶ οἱ λοιποὶ κληρικοὶ μας τὸν *Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Στέφανον Τσικούρα* (Σ.Σ. πρόκειται περὶ κληρικοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας), ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ δημοσιεύματός του *εἰς τὴν Βραδυνὴν τῆς 11 Μαΐου γράφει τὴν πραγματικὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰούδα* καὶ ἀποστομῶναι τὴν κυρία Μαριέτα Γιαννοπούλου, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσεν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰούδα καὶ ὡς ἐσφαλμένην ὅπως εἰς αὐτὴν ἄρσεν μετὰ ἀνακριβείας καὶ *ἔδωκε πῶς ἀληθείας εἰς τὸν δυστυχισμένον χριστιανὸν ποὺ ἔχει μένη χωρὶς ποιμένας*. Ἐάν ὁ κληρὸς μας ἀπαντᾷ σὲ κάθε τι ποὺ δημοσιεύεται μετὰ ἀνακριβείας, ὅπως δηλαδὴ συμφέρῃ στοὺς Ἰουδαίους πρὸς δυσφήμισιν τῆς χριστιανικῆς Θρησκείας, τότε θὰ βάλουν φραγὸν καὶ θὰ παύσουν οἱ διάφοροι νὰ γράφουν φαντασιωπλαῖες. Καιρὸς εἶναι νὰ ἀνασκευοποιηθῇ ὁ Κληρὸς! Ἐάν ὄχι θὰ ἀνασκευοποιηθῇ ἐμεῖς.

Κατὶνα Οικονόμου

Ἱω. Δροσοπούλου 177

Ἡ ΕΥΘΥΝΗ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Ὁ λαὸς μας κρύβει μέσα εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του ἀσφαλέστατα τὸν θησαυρὸν τῆς πίστεως. Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς ἐκείτοτε διαμαρτυρίας ἐναντίον τῶν διαφορῶν ἀποπειρῶν κατὰ τῆς νοθεύσεως τῆς Χριστιανικῆς πίστεως. Ποῖος τὸν ὁδηγεῖ; Ἡ Ὁρθόδοξος Δοκίμωσις, τὸ ἀναπαλλοτρίωτον αὐτὸ κτῆμα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Οὕτω ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς τῆς κ. Κ. Οικονόμου, ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ἀρτεμίου Ἰωνᾶ ἐκ Ναούσης Μακεδονίας.

Πόσον ὑπεύθυνοι εἴμεθα, ἐάν δὲν ἀποκαλύψωμεν τοὺς κινδύνους εἰς τὸν λαόν!!

Ἐν Ναούσῃ τῇ 24/5/54

Π ρ ὁ ς

Τὸν κ. Ἀγγελὸν Ἀντωνόπουλον

Διευθυντὴν Περιόδ. Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ὑπεγγεγραμμένος Ἀρτέμιος Ἰωνᾶς κατὸς Ναούσης στηριζόμενος εἰς τὰ εὐγενῆ καὶ φιλοθρησκευτικὰ αἰσθήματα ὑμῶν λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, ὅπως εὐαρεστούμενοι δημοσιεύσῃτε εἰς τὴν ὑμετέραν ἔγκριτον ἐφημερίδα

τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν μου ἀπευθυνομένην εἰς τὴν Διοίκσιν τοῦ Ὁρθοκευτικοῦ Περιοδικοῦ ἢ «ΖΩΗ» σχετικῶς μὲ τὴν ἀναγραφὴν ἀναρμόστων φράσεων μειωνουσῶν τὸν σεβασμὸν τῶν ὁρθοδόξων Χριστιανῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον Παναγίαν.

Ἐδελπιστῶ δι' ὅτι θέλω τύχει τὸ ταχύτερον τῆς ὑμετέρας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἧς θέλω λάβῃ γνώσιν διὰ τῆς τακτικῆς ἀναγνώσεως τῆς παρ' ὑμῖν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος.

Διατελῶ μετὰ πλείστης τιμῆς
Ἀριέμιος Ἰωνᾶς

Ἐν Ναούσῃ τῇ 25.5.1954

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ὁρθοκευτικοῦ Περιοδικοῦ
«ΖΩΗ»

Ἀξιότιμε Κύριε,

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 80 τῆς 25.4.1954 φύλλον τῆς 159ῃς Ὁρθοκευτικῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» ἀνέγνωσα ἐπιστολὴν τῆς κ. Κατίνης Π. Οἰκονόμου, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Βραδυνήν» διαμαρτυρομένης ἐνώπιον τῶν «Ἀναρμόδιων», διότι ὁ συγγραφεὺς ἐνὸς βιβλίου τὸ ὅποιον ἔχει ἐκδώσει τὸ βιβλιοπωλεῖον ἢ «Δασμασπὸς» γράφει ἀρκετὰς ἀναρμόστους λέξεις εἰς βάρος τῆς Παναγίας, ἀποσκοπούσας εἰς τὸ νὰ ἀφαιρέσουν ἢ νὰ μειώσουν τὸν σεβασμὸν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Συμμερίζομαι πλήρως τὴν κατακραυγὴν καὶ διαμαρτυρίαν τῆς ἐν λόγῳ κυρίας διὰ τὴν ἀδιαφορίαν, ἣν ἐπέδειξαν οἱ διάφοροι «ἀναρμόδιοι» ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρὸς οὐδ' ἀπετάνθη αὕτη, καθὼς ἀναμφιβόλως καὶ τὴν διαμαρτυρίαν πολλῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν. Ἰδιαίτερος δὲ διαμαρτέρομαι προσωπικῶς εἰς ὑμᾶς, διότι εἰς τὸ ἴδιον περιοδικὸν ἀνέγνωσα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι τὸ βιβλιοπωλεῖον ἢ «Δασμασπὸς» εἶναι τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον Καρύτιον ὑμέτερον Βιβλιοπωλεῖον. Καὶ ἐρωτῶ εὐλόγως ὑμᾶς: Διὰ τί ἠρέχθητε τὴν ἐκδοσὶν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον σας καὶ τὴν πώλησιν τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου ὑμεῖς οἵτινες ἐκδίδετε τὴν «Ζωὴν» ἣτις συγκαταλέγεται μετὰ τῶν σοβαροτέρων Ὁρθοκευτικῶν περιοδικῶν τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι αὕτη συγγράφεται ὑπὸ ὁμάδος ἀδελφότητος Θεολόγων; Δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω τὸ ἀνωτέρας συμβάν καὶ παρακαλῶ ὅπως μοὶ παρῴχητε σχετικὰς ἐξηγήσεις. Νομίζω δὲ ὅτι ἡ ἀπαίτησίς μου αὕτη δὲν εἶναι παράλογος, ἀλλὰ πλήρως δεδικαιολογημένη καὶ δικαιωματικὴ. Περαιῶν τὴν παρούσα μου, δὲν παραλείπω νὰ σᾶς γνωρίσω, ὅτι ἐὰν τὰ γραφόμενα ὑπὸ τοῦ ἀναφερομένου περιοδικοῦ ἔχονται ἀληθείας, ἐὰν αἱ δοθησόμεναι ἐξηγήσεις δὲν εἶναι σοβαραὶ καὶ ἐπαρκεῖς καὶ δεδικαιολογημέναι καὶ ἐὰν τέλος δὲν συνηγορήσετε διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου (σκανδάλου) καθαρτομένου τῆς Παναγίας Θεοτόκου, θὰ ἀναγκασθῶ μετὰ λύπης μου νὰ ζητήσω τὴν διαγραφὴν μου ὡς συνδρομητοῦ τῆς «Ζωῆς» τὴν ὅποιαν σημειώσατε ἀναγινώσκω ἐπὶ 27 συνεχῆ ἔτη. Δὲν θὰ ἀρκεσθῶ δὲ μόνον εἰς τὴν διαγραφὴν μου, ἀλλὰ θὰ συστήσω καὶ εἰς ἐτέρους ἐνταῦθα συνδρομητὰς νὰ πράξωσι τὸ ἴδιον.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Ἡ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ

«Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλέπόντων αὐτῶν ἐπὶ ἑρῆθῃ καὶ νεφέλῃ ἐπέλαβεν αὐτόν»
(Πράξ. Δ' 9)

Τὸ τελευταῖον γεγονός τοῦ ἐπιγείου βίου τοῦ Σωτῆρος ὑπῆρξε ἡ Ἀνάληψις Αὐτοῦ. Ἀφοῦ παντοιοτρόπως ἀπέδειξε τὴν Ἀνάστασιν Του «δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπιτανόμενος αὐτοῖς», ἀφοῦ ὁλοκλήρωσε τὸ ἔργον τῆς Σωτηρίας καὶ ἐξηγοφάσις εἰς τὸν ἄνθρωπον, ποὺ ἐπιθυμεῖ τὴν ζωὴν τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς οὐρανίας πραγματικότητος, ὅλας τὰς δυνατότητας τῆς ἐπιτυχίας, ἀπέρχεται εἰς τὸν Οὐρανόν. Δὲν ἀποχωρίζεται τοπικῶς τῶν ἀνθρώπων, διότι εἶναι «πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

Ὑποδεικνύει διὰ τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀνόδου, τὴν μεγάλην Λεωφόρον τῆς Δόξης, ποὺ ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν Μακαριότητα τοῦ ὑπερέραν, ποὺ διήνοιξε διὰ τῶν φοικτῶν Παθῶν καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του. Εἶναι ὁ Δρόμος, τὸν ὁποῖον θὰ ἀκολουθήσουν ὅλοι, ὅσοι θὰ βαδίσουν τὴν ἀκανθόσπαρτον ἀτραπὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἀνηφορικὴν ὁδὸν τοῦ Γολγοθᾶ. Εἶναι ὁ δρόμος, ποὺ θὰ βαδίσουν τὰ εὐλογημένα παιδιὰ τῆς χάριτος, ποὺ θὰ κληρονομήσουν «τὴν ἡτοιμασμένην βασιλείαν».

Τὸ γεγονός τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος μᾶς ὑποδεικνύει ἀκόμη, ὅτι ἡ Δόξα, τῆς ὁποίας τὸ φῶς θὰ κατανύσῃ τοὺς ἀθλητὰς τῆς Ἀρετῆς καὶ τοῦ καθήκοντος, δὲν θὰ ἔχῃ οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τὴν γῆν, οὔτε θὰ ὁμοιάζῃ μετὰ ὅσα λαμπρὰ καὶ ὠραία ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ὁ κόσμος αὐτὸς τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ματαιότητος.

Μπορεῖ ποτὲ τὸ χάρτινο λουλούδι, νὰ συγκριθῇ μετὰ τὸ πραγματικόν; οὔτε τὸ μεθυστικὸ ἄρωμα σκορπάει οὔτε τὴν δροσερὴν τρυφερότητα παρουσιάζει! Τίποτε λοιπὸν στὴ γῆ αὕτη δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν ἀνέκφραστον καὶ οὐρανίαν ὠραιότητα τοῦ Παραδείσου.

Ὅλα παρέρχονται. Τὰ εὐχάριστα καὶ τὰ δυσάρεστα. Ὅλα τὰ προσδιορίζει ὁ χρόνος καὶ τὰ ἐξουσιάζει ὁ μέγας Αὐτοκράτωρ τῆς παρουσίας ζωῆς, ὁ θάνατος! Ἐνὰ μεγάλο καὶ θλιβερὸν μηδενικὸ εἶναι ὁ κόσμος καὶ ἕνα ἄσημο σημάδι στὴ περιφέρειᾷ τοῦ μηδενικοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνθρωπος.

Ἐκεῖνο, ποὺ μένει εἶναι αὐτό, ποὺ ἀνθίζει μετὰ ἀπὸ τὸν τάφο. Τὸ διεκήρυξε ὁ Χριστὸς μᾶς: τὸ ἀπέδειξε μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του.

Αὐτὸ ὅμως ποὺ μένει, θὰ εἶναι πηγὴ Δόξης αἰώνιου, ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος θὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἀνεβῇ μέχρι τὴν κορυφὴν τοῦ Γολγοθᾶ.

Ζωὴ χωρὶς Γολγοθᾶ εἶναι ἀδύνατη. Ἡ παραδρομὴ τοῦ Γολγοθᾶ αὐτοῦ εἶναι λιποταξία. Ἡ ἀνοδος εἶναι ὁ ἐπιβραβευόμενος ἡρωϊσμός.

Ὡ! Κύριέ μας! Αἶδε μας τὴν δύναμιν νὰ ἀντρυχώμεθα τὸν Γολγοθᾶν καὶ ἀξιώσέ μας τῆς δόξης, ποὺ μᾶς παρουσιάσας μετὰ τὴν Ἀνάληψίν Σου!

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ

Ἡ δὲ δόξα τῶν παραρτημάτων

Ναυροῦ Δράμας

ΔΡΑΜΑ 3 Μαΐου 1954 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Τὸ φιλόπρωτον ταμεῖον τοῦ Ἱεροῦ Νοοῦ Ἀγ. Γριῶν Ἱεραρχῶν 50 χ. Δράμας κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ Ἀγίου Πάσχα διὰ σεβαστοῦ ποσοῦ ἐνίσχυσεν ἀπὸρους οἰκογενεῖας. Ἐπίσης ἐδενδροφυτεύθη ὁ ἀλλόγουρος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα τῶν Ἀγίων Μυροφόρων ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῶν κατηχητικῶν Κηρυγμάτων ἐν τῷ Ἱερῷ μας Ναῷ κατόπιν τελετῆς ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμωτάτου ἱερέως Μιχαὴλ Σαββοπούλου.

Εἰς τὰς 2 Μαΐου ἐγένετο ἡ ἱερὰ πανήγυρις τοῦ Πητος Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Κοινότητος Ἀγίου Ἀθανασίου Ν. Δράμας καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ Γ.Θ.Χ. Ἀγ. Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου λειτουργήσαντος τοῦ ἱερέως Αἰδ. Μιχ. Ν. Σαββοπούλου. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν καὶ πλεῖστοι ἀδελφοὶ ἐκ Δράμας ἐγένετο καὶ Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ κήρυγμα διὰ τὴν δόξαι ὑπὲρ οὗ Ὁμοουσίου καὶ τοῦ Συμβόλου τῆς Νικαίας (325ΜΧ) ὑπὸ τοῦ λειτουργήσαντος ἱερέως. Τὴν ἱερὰν πανήγυριν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ Πάνος. Ἀρχ. Κωνσταντίνος. Κατὰ τὴν οἱ προσκυνηταὶ ἐφιλοξενήθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Προέδρου κ. Ηλία Ἀμβροσιάδου.

Γεώργιος Κ. Λαμπριδης

ΟΙ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΑΙ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΝΗ - ΨΑΛΤΗΣ

Τὴν Τρίτην 5-5-54 (π.τ.) ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ αἰώνιος ἀδελφὸς Παναγιώτης Μπενή-Ψάλτης. Ὁ μετὰ τὴν εἰς προσφ. οἱ πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἱερὸν ἡμῶν Ἀγῶνα ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτοῦ χρόνων. Διετέλεσε πλειστάκις μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ διεκρίθη διὰ τὸν ζήλον του καὶ τὴν φλογεράν του ἀφθονογραφίαν εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Ἀγῶνος μας. Ἦτο πάντοτε γεμάτος ἀγάπην, γλυκύτητα καὶ λεπτότητα.

Τὴν μακρὰν ἐπίπνον ἀσθένειαν του τὴν διεξήλθε μετὰ πραγματικὴν καὶ Ἀγίαν ὑπομονήν.

Εἰς τὴν κηδείαν του παρέυρέθη ἀνεκτίς κόσμος, ὁ κ. Α. Κυριακόπουλος, πρόεδρος Π.Θ.Ε.Ο.Κ., ὁ κ. Α. Λαμπριδης, ὁ κ. Γ. Κόττης, Γ. Τζιμόπουλος, Γ. Φραγγόπουλος, Κ. Νικολακόπουλος, Ἀλ. Σταυριανός ἐκ Μ. ρους τοῦ Α.Σ. τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Ἐκ μέρους τῶν Γραφείων ὁ κ. Ἀγγ. Ἀντωνόπουλος. Ἐκ μέρους τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κατεβῆ ὁ Στέφανος. Τὸ ἐπιτελεῖον ἐξεφώνησε ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰλαρίων Ἀθανασίου.

Αἰωνία του ἡ Μνήμη.

ΔΕΝ ΚΥΒΕΡΝΑ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΕΙΣΜΑ

Ὁ Μέγας ἐκείνος ὑποτακτικὸς τοῦ Μανασιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδωνος, κ. Μπακκόπουλος κατέλασε παρὰ πᾶσαν ἀρχὴν ἐλευθερουσίας καὶ χωρὶς οὐδεμίαν νομικὴν ἢ νομιμοκρατικὴν ἀναισθησίαν ὑπὲρ τοῦ 1000 (χίλια) ἀντίτυπα ἐνὸς τεύχους, τὸ δόσαν ἐξεδόσαντες διὰ τὰ διαφωτιστικὰ τὴν κοινὴν γένωμιν ἑλληνικὴν καὶ ξένην ἐπὶ τοῦ ζητήματός μας καὶ τῶν ἀδικαιολογητῶν διαγμάτων, ἔτσι ἥθελε ἐπὶ ἐκείνη. Σήμερα κυκλοφοροῦν μεταφράσεις τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Παλαιᾶς Διαθήκης) ἐκπονηθεῖσαι ὑπὸ νεοφύτων τινῶν

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν Παραρτημάτων, διὰ ὅτι Ὁσιολογιάτορος Μοναχὸς Ἀντώνιος Μουντάκας, ληξάσης τῆς ἀδείας του, ἐπαγγέλθεν εἰς Ἀγίον Ὅρος Τούτου ἕνεκα τοῦ λιποῦ τὰ γράμματα ἐκκλησιαστικῆς φύσεως θὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Κέντρον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Προέδρου πρ. Φλωρίνης κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ τὰ δὲ γράμματα, τὰ φύσεως Διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς θὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. (Χαλκοκονδύλη 7) ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προέδρου κ. Α. Κυριακοπούλου.

Ἡ Σύνταξις

ἐπιστημόνων με ἀμφίβολον ἱπνευματικὸν περιεχόμενον. Τὰ δὲ σπουδαιότερα εἶναι, διὰ παραλλήλως τῆς ἀδεντικῆς μεταφράσεως τῶν (Ο') ὑπάρχει καὶ ἑτέρα ἐκ τοῦ ἐβραϊκοῦ ἀπόδοσις, γέμονσα κακοβούλων ἐκφράσεων ἢ βλασφημιῶν ἀπαράδεκτων καὶ καταδικασθεισῶν ἀπὸ τὴν ὁρθόδοξον διαισθησιν. Ἡ δὲ μετάφρασις αὐτὴ κυκλοφορεῖ ἀνευ οὐδεμιᾶς οὐσιαστικῆς ἐπιστολῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἢ ἱστοῦ καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μόνων ἀρμόδιων ἀρχῶν. Τὸ τοιαῦτον συνιστᾷ ῥητὴν παράβασιν τοῦ Συντάγματος. Καὶ ὅμως κατεῖς ὑπουργὸς ἢ εἰσαγγελεὺς ἢ ἀρχιεπίσκοπος δὲν διαμαρτυρήθη, διότι δὲν νυφερᾷ τὸ Σύνταγμα ἀλλὰ τὸ πείσμα.

Σ.Ο.Σ.

Τὸ σῆμα αὐτὸ ἐκπέμπουν τὰ κινδυνεύοντα ὑπὸ τῆς φελλῆς καὶ τῆς ματαιομένης θαλάσσης πλοῖα. Εἶναι τὸ σῆμα τοῦ δατάτου κινδύνου. Ὡς τοιοῦτον σῆμα πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ἡ Φλιβερά διαπίστωσις τῶν Δικαστικῶν ἀρχῶν Πειραιῶς, ἐν σχέσει μετὰ τὴν ἡθικὴν ἐξουσίαν τῆς μητροπολιτικῆς νεολαίας. Εἰς τὰ ὑποκείμενα τὴν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν κέντρα, συγχάξουν μαθητῆς, φέρονται μάλιστα καὶ τοὺς χαρτοφύλακας ὑπὸ μάλης καὶ ἐκεῖ δορυλάουν διὰ τὰ μεταβοῦν μετὰ εἰς τὴν οἰκίαν των καὶ τὰ εἰπουν ἀναποδῶ ἡμῶν σὴν Καίτη καὶ διαβάσαμεν τριγωνομετρίαν. Εἶναι σοβαρὸς ὁ κίνδυνος καὶ ἀπειλεῖ τὴν ὑπόστασιν τῆς οἰκογενείας ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Οἱ λοιποὶ χάνονται μόνον ἀπὸ τὴν ἀνηθικότητα καὶ διόκληροι πόλεις καταποντίζονται ἀπὸ τὴν διαφθοράν. Πρέπει λοιπὸν τὸ σῆμα αὐτὸ καὶ μέγαν νὰ τὸ προσέξουν καὶ ἡ οἰκογένεια, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκκλησία. Πρέπει ὅμως πρωτίστως καὶ οἱ δύο αὐτοὶ κοινωτικοὶ σταθμοὶ νὰ πιστεύσωσι εἰς τὴν ἀξίαν τῶν ἡθικῶν ἀξιών, διότι τὰ γεγονότα πληροφοροῦν διὰ καὶ αὐτὸν περισσοτέραις μηχανῆς καὶ οἱ περισσοτέροις κληρικοὶ εἶναι ζηλωταὶ τοῦ ἀνευ ἡθικῆς μονερισμοῦ. Οἱ φεροντοὶ τῆς παιδικῆς πυχῆς εἶναι οἱ ἐνάρετοι γονεῖς καὶ τῆς κοινότητος οἱ εὐσεβεῖς κληρικοὶ.

ὑπάρχουν ὅμως;

Διευθυντής: Ἀγγελος Ἀντωνόπουλος

Σολομοῦ 25 — Ἀθήναι

Γραφεῖον Γεώργιος Σαμαρῆς

Θαμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι